

Asia: VN/18411/2025

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi tuloverolain, elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 4 ja 7 §:n ja kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 4 ja 6 §:n muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Elinkeinoelämän valtuuskunta kiittää lausuntopyynnöstä ja lausuu kunnioittaen seuraavaa.

On hyvä, että tulon kohdistamista kiinteälle toimipaikalle sekä kiinteän toimipaikan laskennallisten tulojen ja menojen verokohtelua täsmennetään. Esitysluonnoksen perusteella vaikuttaa siltä, että lakimuutoksen tarkoituksena on lähinnä tuoda nykyinen verotuskäytäntö lain tasolle, ja mahdollistaa tulon kohdistaminen kiinteälle toimipaikalle OECD:n vuoden 2010 malliverosopimuksen liiketuloartiklan mukaisesti sitä mukaa, kun verosopimuksia tulevaisuudessa päivitetään.

Ehdotetun TVL 9 b §:n mukaan tuloja ja menoja kohdistettaisiin kiinteälle toimipaikalle vaihtelevalla laajuudella verosopimustilanteen ja sovellettavan verosopimuksen liiketuloartiklan mukaan. TVL 9 b §:n 1 momenttiin kirjattaisiin lähtökohdaksi OECD:n vuoden 2010 malliverosopimuksen liiketuloartiklan mukainen kohdistamissääntö, josta kuitenkin verosopimuksettomassa tilanteessa poikettaisiin. Ilmeisesti lainsäätäjän tarkoitus on säilyttää nykyinen verotuskäytäntö verosopimuksettomissa tilanteissa ennallaan, mitä voidaan verotuksen ennakoitavuuden kannalta pitää tarkoituksenmukaisena ratkaisuna. Valittu sääntelyratkaisu olisi kuitenkin hyvä perustella tarkemmin, sillä se johtaa sääntelyn pirstoutumiseen ja epävarmuuteen siitä, muutetaanko sääntelyä verosopimuksettomien tilanteiden osalta myöhemmin.

Ehdotetun TVL 9 b §:n 1 momentin mukaisesta lähtökohdasta poikettaisiin myös 2 momentissa, joka sallisi verosopimusmääräyksen soveltamisen aina silloin, kun verosopimuksen määräys poikkeaa TVL 9 b §:n 1 momentista. Säännöskohtaisten perusteluiden (s. 35) mukaan 2 momentti on kirjoitettu lakiesitykseen selvyiden vuoksi. Ilman säännöstäkin on selvää, että verosopimusmääräykset

rajoittavat kansallista verotusvaltaa, eli 1 momenttiin säädettävää kohdistamissääntöä ei voida soveltaa koko laajuudessaan silloin, kun verosopimus ei myönnä Suomelle riittävää verotusvaltaa. 2 momentin sanamuoto voisi mahdollistaa myös sellaisten verosopimusmääräysten soveltamisen, joissa 1 momentin pääsääntöön sisältyvistä erillisyyhtiöperiaatteesta ja markkinaehtoperiaatteesta poikettaisiin merkittävästikin. Vaikka tällaisten verosopimusmääräysten neuvottelemisen tulevaisuudessa lienee epätodennäköistä, jatkovalmistelussa tulisi harkita, onko 2 momentin säätäminen ylipäättään tarpeen.

Kujanpää Emmiliina
Elinkeinoelämän valtuuskunta